

6. Податковий кодекс України від 02.12.2010р. № 2755-VI.

7. Дані Міністерства фінансів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/>

8. Дані Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minregion.gov.ua/>

Богданов Д.С.

аспірант,

Науковий керівник: Гончаренко І.В.

доктор економічних наук, професор,

Миколаївський національний аграрний університет

ТРАНСФОРМАЦІЯ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

Політичні та економічні реформи, що здійснюються сьогодні в Україні, об'єктивно сприяють посиленню уваги до територіального аспекту управління. Вирішення широкого кола проблем соціального, економічного, екологічного, містобудівного характеру значною мірою визначається конкретними соціально-економічними умовами, властивими тій чи іншій території. Виявлення таких умов, їх врахування, значною мірою впливає на кінцеві результати соціально-економічного розвитку регіонів.

У сучасних умовах соціально-економічний розвиток регіону набуває особливої актуальності, що обумовлено цілою низкою чинників. Перш за все, підвищенням ролі регіонів у розвитку національної економіки, перенесенням центру ваги у вирішенні найважливіших проблем економічного і політичного реформування на рівень місцевого самоврядування. Під поняттям «регіон», як правило, розуміється адміністративно – територіальна одиниця [5, с. 240].

Процеси реформування управління соціально – економічним розвитком регіонів проходять досить швидко, відбуваються зміни пріоритетів, це обумовлює необхідність посилення інформаційного забезпечення управлінських рішень. Сама по собі проблема інформатизації всіх сфер суспільного життя, в тому числі, звичайно, регіонального управління, набуває в певному сенсі геополітичного значення. Ефективне вирішення цієї проблеми, сприятиме також і активізації міжнародної співпраці.

Проте, система інформаційної підтримки управління, ядром якої є дані державної статистичної звітності, «налаштованої» на централізовано керовану економіку, найчастіше виявляється безсилою в питаннях оцінки нових процесів, що відбуваються в різних сферах життєдіяльності регіонів. У результаті істотно загострилися протиріччя між інформаційними потребами органів управління регіоном і можливостями діючих систем їх інформаційної підтримки. Ці суперечності, наслідком яких є зниження ефективності територіального управління, а значить і спад, у кінцевому рахунку якості життя населення, повинні стати найважливішим спонукальним мотивом

активізації робіт зі створення у регіонах комплексних автоматизованих систем інформаційно-аналітичної підтримки прийняття управлінських рішень на базі сучасних інформаційно-комп'ютерних технологій. Такий стан інформатизації управління сьогодні далеко не в повній мірі задовольняє потреби регіонів України.

Проблеми організації соціально-економічного моніторингу і моніторингу розвитку підприємництва потрапили в останні роки в поле зору державних органів управління. Наприклад, Законом України «Про засади державної регіональної політики» від 05.02.2015 р. № 156-VIII [1] була введена система моніторингу реалізації регіональної політики. Тобто моніторинг набуває значної ваги у стратегії регіональної політики.

Проаналізувавши низку [2; 3; 4] урядових документів за розглянутою проблематикою, відзначимо, що вони носять досить декларативний характер, не націлюють на комплексне вирішення проблеми соціально-економічного розвитку регіонів, орієнтують на створення багатьох не взаємопов'язаних між собою локальних підсистем.

Регіональна політика спрямована на збереження єдності країни, забезпечення соціальної справедливості, досягнення стратегічних цілей економічного розвитку. Для такої великої і різноманітної за умовами країни, як Україна, формування ефективної регіональної політики залежить від урахування міжрегіональних відмінностей, від достовірної оцінки соціально-економічної ситуації і проблем регіонального розвитку. Об'єктивні відмінності регіонів за рівнем розвитку і якості життя, обумовлені геополітичним становищем, економічними та історичними особливостями.

У відносно не стабільний період економічного розвитку країни, політика держави повинна бути націлена на вирівнювання соціальних відмінностей у територіальному плані, декларувати посилення рівномірного розміщення продуктивних сил, комплексного (пропорційного та гармонійного) розвитку регіонів. Погіршення економічної ситуації потребує інвентаризації реальних і потенційних чинників, які створюють загрози економічній безпеці на регіональному рівні, та запровадження нової методики оцінки у вигляді порогових (критичних) значень, індикаторів соціально-економічного становища.

Трансформація за рівнем соціально-економічного розвитку посилює значення управлінських рішень у вирішенні наявних проблем.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про засади державної регіональної політики» від 05.02.2015 № 156-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/156-19>
2. Закон України «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України» від 23.03.2000 № 1602-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1602-14>
3. Закон України «Про стимулювання розвитку регіонів» від 08.09.2005 № 2850-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2850-15>
4. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку та Методики проведення моніторингу та оцінки результативності реалізації державної регіональної політики» від 21.10.2015 № 856 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/856-2015-%D0%BF>

5. Стеченко Д. М. Формування механізмів регіонального управління соціально-економічними процесами / Стеченко Д. М. // Вісник Хмельницького інституту регіонального управління та права. Економіка. – 2003. – № 2. – С. 240-244.

Кизимишин Н.М.

аспірант,

*Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника*

СВІТОВИЙ ДОСВІД ВИЗНАЧЕННЯ ОЗНАК ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

Сучасні тенденції економічних змін у європейських регіонах показують, що побудова конкурентної переваги на знаннях та інноваціях, може гарантувати їм тривалий економічний розвиток. Інновації в економіці на даний час стають одним з головних викликів в регіонах.

Нова європейська стратегія «Європа 2020» одним з основних чинників зміцнення економіки визначає «Розумне зростання: розвиток економіки, заснований на знаннях та інноваціях» [1].

Дослідники відзначають, що природу інновацій важко визначити. Досить часто фахівці, зокрема на керівних щаблях, очікують швидких наочних результатів від впроваджених у регіонах Євросоюзу інноваційних стратегій. Саме тому одним з важливих завдань є утворення методології, яка дозволить: визначити рівень інноваційності регіонів, опис та пояснення їхніх змін в часу та порівняльний аналіз з іншими регіонами.

Питанням теоретичного обґрунтування досліджень інноваційного розвитку територій та розробки методичного забезпечення таких досліджень як інструменту регіональної інноваційної політики присвячено низку праць фахівців та науковців-економістів, серед яких слід назвати: Й. фон Тюнена, В. Лаунхардта, В. Кристаллера, А. Льюша, У. Ізарда, Л. Антонюка, А. Поручника, В. Савчука, В. Мальцева, Г. Кореняко, О. Новаковську та інших.

Євроінтеграційні прагнення нашої країни вимагають розгляду та аналізу досвіду інноваційного розвитку територій органами ЄС. Це дасть змогу виявити наявні недоліки регіонального розвитку та надасть можливість адаптації національної економіки у визначенні інноваційності регіонів України та створенні методології відповідних досліджень, як інструменту національної інноваційної політики регіонів.

Як вже відзначалося багатьма авторами, провідне місце серед європейського досвіду визначення інноваційності територій займає RIS. Визначений таблоїд містить у собі порівняння між регіонами (як в межах країни так і з регіонами країн ЄС, аналіз тенденцій розвитку регіону, пошук відповідної інноваційної спеціалізації регіону, розробки концепцій і стратегій розвитку регіону та моніторинг ключових показників інноваційного розвитку.